

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Sermones magistri Nicolai deniise sacre pagine professoris

Sermones Estiuales De Tempore

Denisse, Nicolas

[Augsburg], 1510

VD16 N 1513

Sabbato an[te] festu[m] pe[n]tecostes.

urn:nbn:de:hbz:466:1-30616

Sabbato añ festū pētecostes.

Quoniam uene

rit et. Rogabo patrem alium paraclitum dabit vobis ut maneat vobiscum in eternum spiritum veritatis quem mundus non potest accipere. Jo. xiiij. Trias sunt ibi consideranda.

Primum est promissionis subtilitas. cum dicit Rogabo patrem et alium paraclitum dabit vobis. Secundum est mansionis stabilitas: ut maneat vobiscum in eternum.

Tertium est conditionis necessitas. cum dicit spiritum veritatis quem mundus non potest accipere. Jo. mundus preceptus est conditio necessaria ad recipiendum spiritum sanctum. De primo. Heb. viij. Accedes per semetipsum ad deum ad interpellandum pro nobis. De secundo. Aug. li. de pen. Sep. p̄s̄to est gratia quam nunquam deficit nisi per expulsa. De tertio. Grego. in moral. Spiritus sanctus omnem quem replerit ad desideranda inuisibilia accedit. Hunc ergo mundus non accipit: quia ad diligenda inuisibilia non assurgit. Unde et dominus dicebat. Jo. xvij. Non pro mundo rogo.

Quoniam venerit. et.

Pro primo ar. An a solo deo des spiritus sanctus? Non. Act. viij. Per manus apostolorum dabatur spiritus sanctus. Sed contra. A solo deo procedit spiritus sanctus. Rñder Bon. in. j. dis. xiiij. Gratiam spiritus sancti dari ab alio intelligit quod dicitur. Vel sic a preparante aut ministrante: aut sicut a nunciante salutaria documenta. Vel sic ab impetrante per orationem: siue per bona opera. Vel sic a producente. Primo et secundo modo datur gratia a bonis et a malis. Tertio modo tantum a bonis. Quarto modo tantum a deo. Hec Bon. Nota. Non dubium quod deus velit et possit dare spiritum sanctum. Ad quod apostolus non potest illud. Quidam de peccato. Quia mouet animos sanctorum numina nostros. Turpe nec est tali credulitate capi. Sepe leuatur penas ereptas lucina reddunt. Cum boni peccati penitus tuisse putent. Et seculum ad lucem. Non est deus factus studiosus non inuidet admittit et ascendit manus porrigit. Unde certum quod libenter datur deus spiritum sanctum et gratiam. Et solus ipse datur per ductiue spiritum sanctum: et effectiue gratiam: quod ut ab alijs vere dicat datur dispositiue: ut per se permissa ratione. Ex qua ratione dicitur deus a solo deo querendum est spiritus sanctus et dei

gratia. Nam sic dicit Thom. j. ij. q. cxij. Donum gratie excedit facultatem omnis nature create cum sit quodam participatio diuine nature per quam efficitur deiformis. Unde in prelatio. Eleuatus est Christus in celum ut nos diuinitatis sue tribueret esse participes. Et. ij. Pe. j. Magna et preciosa vobis promissa donatur: ut per hec efficiamini diuine sortis nature. Fugietes enim quod in mundo est concupiscentie correptionem. Nota bene. Hec est dispositio necessaria ad recipiendum gratiam spiritus sancti: ut fugere correptionem mundane concupiscentie: auaricie scilicet luxurie et superbie. O heu quam multi sequuntur concupiscentias suas. Hierc. xj. Abiecit vnus quisque in prauitate cordis sui. Jo. non spiritum sanctum sed malignum habent. Fugite igitur inordinatas concupiscentias et cessate a vicijs: dei mandatis obedientes: et spiritum sanctum accipietis.

Figura Beati. vi. Hec inuenit gratiam coram domino quod fuit vir iustus et cum deo ambulauit. Hec quippe interpretat quiescentem: et signat eum quod a peccatis quiescit. Esa. j. Quiescite puerse age re: et quod iuste viuit ambulat per viam dei quod est via mandatorum. Unde ps. Os meum. s. cordis apertum et attraxi spiritum: quia mandata tua desiderabam.

Secundum ar. Quomodo dicendum quomodo spiritus sanctus testimonium prohibet in quantum facit aduersa bene sustinere. Unde de ipso canitur. Solatio optime dulcis hospes aie dulce refrigerium. In labore requies: in estu temperies: in fletu solatiu. Hanc autem consolationem tribuit spiritus sanctus tripliciter.

Primo nostram infirmitatem adiuuando.

Secundo spiritualiter gustum immutando.

Tertio Christi passionem ad memoriam reuocando.

Primo infirmitatem adiuuando. Ro. viij. Ipse spiritus adiuuat infirmitatem nostram. Quod quippe est humana infirmitas. Jo. dicebat ps. Misere mei domine quoniam infirmus sum. Et paulus Ro. vij. Infelix ego homo quod quis liberabit me a corpore mortis huius. Et rñder. Hic dicitur per Iesum Christum dominum nostrum. Secundo spiritualiter gustum immutando. Facit enim quod homines sapiant celestium diana: et tunc omnia propter deum libenter portant. Tunc ei considerat: quod sic dicit Paulus Ro. viij. Non sunt indignae passiones huius temporis ad futuram gloriam quam reuelabit in nobis. Et igitur dicit. Qui supina degustat inferiora equumiter portat. Et Ber. dicit. Affectati celestia ter

In die Pentecostes

rena nõ sapiunt. Et i amb. Gustato spũ de
sicut ois caro. i. ois carnalicas. oisq; unũ
dantat Vere a spũscõ loqbat q dicebat
Philp. ij. Dia detrimẽtu fea z abitoroz
vt stercoza vt chũm lucrificã. Tertio
chũ passionẽ ad meõnã reuocãdo. Nã et
ipe chũs p spũscõm semetipm obtulit. zc.
vt h̄r Heb. ij. Aug. Si passio saluatoris
ad meõnã reuocet nihil tã durũ qd nõ eq
aio toleret. Jo Heb. xij. Recogitate eũ q
talẽ aduersus semetipm sustinuit z radi
ctionẽ vt nõ fatigemĩ aĩs vris deficiẽtes
Et nota bñ. Qm magnũ est testimoniũ
de chũo inbitãre cũ q̄s aduersa patienter
tolerat Un̄ d̄r greg. Patientiã maiore re
puto signis z miraculis. vñ Barr. v. Bñ
q̄ p̄secutionẽ patiũt p̄pter iusticiã qm. zc.
Prop̄ iusticiã inq̄t: q̄ vt d̄r Aug. in q̄
dã sermo. Martyrẽ nõ facit pena: s; causa
Vultĩ q̄ppe multa patiũt p̄t suas ma
las iplẽdas volũtates Isti s̄t martyres di
aboli. Alij p̄t p̄pales dicitas z gregãdas
Isti s̄t martyres mũdi. Alij p̄t iusticiã
adimplẽdã: s; p̄t p̄ctis suis: aut p̄t iu
sticiã defẽdẽdã Isti s̄t martyres di. j. Pe
ij. Si qd̄ patiũt p̄t iusticiã bñ. Et no
ta illõ Eccl. ij. In igne p̄bat aurũ z a
gẽtũ z hoies receptibiles in camino hũ
liãtois. Sed heu heu. Vultĩ se bonos re
putãt q̄ vix vnũ verbũ patienter audiũt: s;
statim cõmoti alios p̄urbant Greg. Qua
lis vnũq; apud se lateat illata cõtume
lia probat. Vultũ etiã se deuotos osten
dũt i p̄speritate q̄ statim in aduersitate de
ficiũt. Greg. Pena it̄rogat si q̄s in p̄spe
ritate positũ deũ veracit̄ amat. Et Aug.
j. de. ci. dei. Vanet sub similitudie passionũ
dissimilitudo passõz zc. seq̄. Nã z sub eo
dem igne aurũ rutilat z palea fumat z sub
eadẽ tribula palee cõminũtũr z frumen
tũ purgat. seq̄. Vna eadẽq; vis bonos p
bat z purificat: malos vastat z exterminat
zc. seq̄. Nã z pari mō exagitatũ exhalat
horribilĩ cõmũ: z suauit̄ fragrat vnguen
tũ. Indurati q̄ppe multoties in tribula
tõib; hũõ vite suũ infernũ incipiũt. Exẽ
plũ de antiocho. ij. Zach. ij. Et de hero
de quẽ angelũ p̄cussit z p̄sup̄t a vermib;
expirauit. Act. xij. Itẽ de Zorã rege iu
da. ij. Paral. xxxj. q̄ mortũ e in firmitate
pessima: nec legit̄ penituisse. Jo nec inter

alios reges e sepultũ. Itẽ de pharone q
multiplicat flagellatũ iter flagella legit̄ ob
duratũ: vt p̄z Exod. plib; caplis. Un̄ de
ralib; Hiẽre. xvij. Duplici cõtritiõẽ p̄ter
re eos d̄ne deus noster.

Tertio articulo. Aud. zc. Nec dubitũ
tribulationes patienter sustinere s;
gnũ e p̄ntie spũscõ z etne salutis; p̄scõnde
Lex q̄ppe d̄r Res trãsit cũ onere suo. ff. d
re. iur. l. Ex qua p̄sona. Et extra de v̄suf.
Tua nos. Pone casũ in hereditate terre;
na. Et applica notãdo q̄ hereditati celestĩ
s; dñs adiunxit onẽ tribulationis t̄pãlis.
Act. xij. Per mltas tribulationes oportet
nos intrare regnũ celoz. Nec e credibile
deũ velle hoc onus imponere s; viuenti
nisi qz vult ei dare hereditatẽ celi.

Pro die pentecostes. Ser.

Quoniam dicitur. Dũ p̄plerẽt dies p̄
pentecostes erat oēs discipul
parit̄ in eodẽ loco. Act. ij. Notanda est
ibi dispositio necessaria ad h̄v̄t veniat sp̄s
ritus sc̄tus. Primo em̄ oportet vt simus
chũ discipuli tenẽtes vics doctrinã chũ.
Jo. vij. Si m̄seritis in simone meo p̄e
discipuli mei eritis z cognoscetis p̄tate:
qd̄ vicz sit p̄ spũscõm q̄ d̄r sp̄s veritatis
Secũdo vt simũ aio adunati: qz erãt pa
riter in eodẽ loco. ij. Loy. vi. Pacẽ habet
te z de pacẽ erit vobiscũ. Tertio q̄ sint
in nob̄ dies p̄tecostes p̄letĩ: p̄ q̄s intel
ligere possum; q̄nq; p̄sideratiões cuilib;
decẽ p̄ceptoz applicãdas ad p̄cepti ob
seruantia inductuas.
Prima e p̄sideratio p̄ceptiue auctorit̄
tatis: s; dei.
Secũda e p̄sideratio subiectiue necessita
tis: s; n̄rĩ p̄t multiplicẽ obligatiõẽ.
Tercia e p̄sideratio f̄tributiue vtilitatis;
Quarta e p̄sideratio punitiue penali
tatis: q̄ s; punitũt trãsgressores.
Quinta e p̄sideratio iustissime eq̄tat̄
qz vnũq; m̄datũ equũ e z iustissimũ;
Iste q̄nq; p̄sideratiões decies multiplici
cate iuxta decẽ p̄cepta decalogi sũt dies
p̄tecostes: a penta qd̄ e q̄nq; z coste decẽ
Bern. Q̄em fr̄es vt cõpleant in nob̄is